

Filmhuis naar Spui

Den Haag — Het Haags Filmhuis verhuist definitief van de Denneweg naar het nieuwe te bouwen theatercentrum aan het Spui.

Het Filmhuis, dat mogelijk een fusie aangaat met het Kijkhuis, komt daarmee meteen in hetzelfde complex als het Kijkhuis. Ook het Haags Centrum voor Beeldende Kunst Stroom wordt in de toekomst aan het Spui gehuisvest.

Burgemeester en wethouders leggen deze nieuwe invulling van het theatercomplex reeds op 6 december aan de betrokken gemeenteraadscommissie voor. De verhuizing van het Filmhuis en HCBK zijn absoluut noodzakelijk om het theatercentrum financieel rond te krijgen.

Druk

De afgelopen weken zijn diverse besprekingen met de betrokken instellingen gevoerd. Hoewel Filmhuis en HCBK bezwaar hebben tegen de druk die plotse-ling van gemeenteweg op de zaak wordt gezet — tal van kwes-ties zoals exploitatielasten, on-derhoud, schoonmaak en dergelij-ke zijn nog volstrekt onduide-lijk — heeft men met het voorstel ingestemd in het besef dat er nu geen weg terug meer is.

Bij het Haags Filmhuis is het ak-koord een beslissing van de di-rectie geweest, omdat het be- stuur daar is afgetreden uit pro- test tegen de bezuinigingen. Men behandelt nog uitsluitend lopen- de zaken en rekent de huisves- ting daar niet toe. Volgens een oud-bestuurslid van het Film- huis heeft de gemeente bedreigd dat de verhuizing naar het Spui desnoods tot voorwaarde voor de gemeentelijke subsidie aan de stichting zou worden gemaakt. „Voor ons opnieuw een bewijs dat je met de gemeente geen fat- soenlijke afspraken kunt ma- ken”, aldus het oud-bestuurslid. De toekomst van het monumen- tale pand aan de Denneweg, waarin het Filmhuis nu is ge- huisvest, is nog volkomen ondui- delijk. In de raadscommissie voor cultuur is recent wel aan de orde geweest dat het pand in elk geval een openbare functie moet houden.

Nuchter HC 15-3-91 II

Met zijn nuchtere realiteitszin trekt Schamhart zijn gezicht soms tot een grimas samen en dan zegt hij met een wanhopige grijs: „vreselijk hè?”. Bij voorbeeld bij voorbeelden van typisch Haagse besluiteloosheid: de trap terzijde van Danstheater en het Muziektheater (door hem samengevat als 'een soort spoorwegongeluk') waarover maar geen beslissing kon worden genomen.

„Je kiest voor een gebied om het te gebruiken en maakt de omgeving dan zo kloterig dat niemand er wil verblijven. Er komt wat vreselijke troep in te staan en men overziet dan kennelijk niet meer dat je die nooit meer weg krijgt”.

De zorg van wat er is staat bovenaan bij de architect, die altijd verder heeft willen denken dan zijn bouwwerken reikten; die meer dan alleen maar een programma van eisen strikt kortzichtig wil invullen. Dat geldt voor zijn eigentijdse nieuwbouw, het geldt niet minder voor de liefdevolle invulling van het bestaande, de theaters, die onder zijn handen van stro in goud veranderden.

„Je gaat toch niet zomaar iets wat je hebt en dat goed functioneert weggooien? Anticiperen, we kunnen er hier niks van. Het is om volstrekt radeloos van te worden”.

Jugendstil-pand krijgt vierde bestemming in honderd jaar

vervolg van pagina 13

Den Haag – De nieuwe eigenaren van het Jugendstil-pand aan de Denneweg hoeven zich geen zorgen te maken over de staat van het gebouw. De gemeente Den Haag restaureerde het pand precies tien jaar geleden onder leiding van de architecten Sjoerd Schamhart en Henk van der Leeden zeer grondig van meubeltoonzaal tot filmhuis. De verbouwing, die een jaar duurde, kostte toen 1,6 miljoen gulden, de restauratie van de glazen en gietijzeren gevel nog eens 245.000 gulden.

„Het gebouw bevindt zich nog in perfecte staat”, zegt ir. H. F. Ambachtsheer van de gemeentelijke afdeling Monumentenzorg dan ook zonder te twifelen. Toch staat volgens de nieuwe eigenaren vast dat het gebouw een ingrijpende verbouwing wacht: „Het pand zal in een nog veel betere staat terugkeren. We zijn al gaan kijken bij art deco-panden in Brussel en Parijs”. De verbouwingkosten schat Smits op 'een paar miljoen gulden'. De voormalige meubeltoonzaal is op dit moment met zijn bioscoopzalen natuurlijk wel alleen ingericht voor een film-minnend publiek. Architect Schamhart, al lange tijd aan het pand verknocht, beseft dit terdege: „Als ze aan het pand nog iets kunnen verbeteren, zou dat natuurlijk heel mooi zijn”. Hij was het die de gemeente tien jaar geleden aanraadde het pand te kopen en er het Filmhuis in te vestigen. „Naast al die kroegen zou ook ruimte moeten zijn voor cultuur”, beargumenteerde hij zijn advies. Schamhart hoopt tien jaar later nog altijd vurig op een juiste invulling van het pand: „Je hebt anders na 1993 alleen nog maar de Kunstkring en de Artotheek. Verder niks”.

Het Jugendstil-pand van het Filmhuis op de Denneweg 56 staat vanaf de jaren zestig op de rijksmonumentenlijst. Volgens drs. D. Valentijn van Monumentenzorg mag daarom niets in het pand gebeuren, vóórdat zijn dienst een vergunning heeft verleend. „Wat wel en niet mogelijk is, kan je niet van tevoren zeggen. Je moet eerst de bouwplannen zien”. Toch is veel mogelijk: „We zijn flexibel genoeg. Natuurlijk moet een

nieuwe functie wel in het gebouw passen”.

Vanaf 1993 zullen drie Haagse ondernemers het monumentale pand gaan exploiteren. Het Filmhuis zal dan zijn verhuisd naar het in aanbouw zijnde Theatercentrum aan het Spui. Wat precies in het pand zal komen is nog niet bekend. Eén ding is wel zeker: in honderd jaar krijgt het gebouw zijn vierde bestemming.

Meestersmid Engbertus Beekman liet zijn pand op nummer 56 aan het einde van de vorige eeuw verbouwen door de Haagse architect J. W. Bosboom. In 1898 veranderde hij de voorkant van het gebouw tot toonzaal, vooral voor de gietijzeren kachels van Beekman. De enorme hoeveelheid ijzer (45.000 kilo) die in het huis en de gevel is verwerkt, werd door Beekman zelf geleverd.

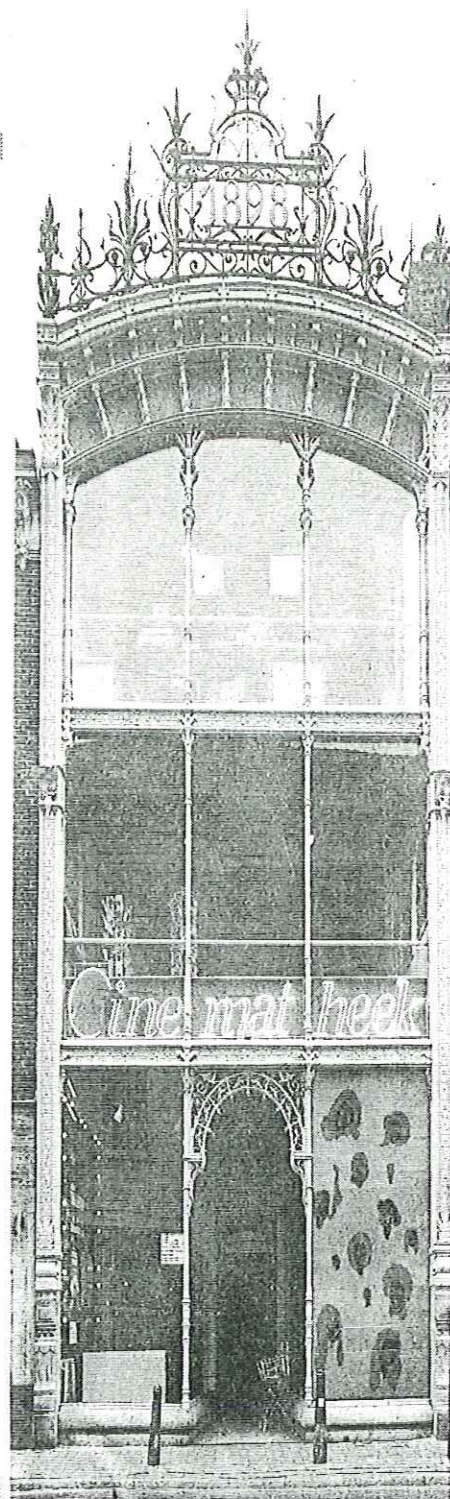
Hoogtepunt

Na de dood van Beekman in 1926 zetten zijn zonen het bedrijf voort tot in de Tweede Wereldoorlog. Daarna werd het pand gebruikt als showroom voor de meubelfabriek Kembo, dat later ook meubels van andere fabrieken ging verkopen. De toonzaal werd op den duur bekend als Al-VeKa, een afkorting van Algemeen Verkoop Kantoor.

Paul van Vliet huurde in 1964 de begane grond van de vroegere smederij, die doorliep tot aan de Nieuwe Schoolstraat en vestigde er zijn Theater Pepijn.

In 1979 kocht de gemeente het pand aan en liet het grondig restaureren en verbouwen door Schamhart en Van der Leeden. Het bleek niet eenvoudig om van de 50 meter diepe en zes meter brede ruimte een filmhuis te maken. Na elf jaar zal de instelling samen met HOT en Kijkhuis onderdak krijgen aan het Spui in het Margetheater van Herman Hertzberger.

Het huis op nummer 56 wordt vaak een hoogtepunt van art nouveau-architectuur genoemd. Eigenlijk is dit niet terecht. De typische art nouveau-krullen, de sierlijke lijnen en de zweepslagmotieven worden nauwelijks in het pand aange troffen. Zonder twijfel is de glazen gevel met de dunne ijzeren kolommen een hoogtepunt van glasarchitectuur en uniek in Nederland.



Het fraaie pand aan de Denneweg 56. Archief foto

LEEGSTAND DREIGT VOOR JUGENDSTIL-PAND

Nostalgie op laatste avond Filmhuis

DOOR TOM VAN RIJSWIJK

Den Haag – Het stond gisteravond zo nuchter in de krant: 'In verband met de verhuizing naar het Theater aan het Spui is het Haags Filmhuis van 6 tot en met 29 mei gesloten. Op 30 mei wordt de vestiging aan het Spui 191 geopend'. Einde mededeling. Men moest er zelf maar uit distilleren dat het gisteravond definitief de laatste keer was dat er in het fraaie Jugendstil-pand aan de Denneweg 56 films werden gedraaid. Geen festiviteiten, geen speciale programmering, zoals de vertoning van 'The Last Picture Show', zoals iemand had voorgesteld. Toch lieten de vaste bezoekers van het 'filmtempeltje' de kans niet ongebruikt voorbijgaan om nog één keer in hun vertrouwde stoel plaats te nemen, het sfeertje te proeven, een drankje te drinken en met elkaar te praten over de bijna twaalf jaar dat het

Filmhuis gevestigd is geweest in het schitterende monumentale pand met het vele glas en het kenmerkende gietijzerwerk.

Het was gisteravond druk. Drukker dan normaal op een woensdag. Het werd vooral een avond van nostalgie. Maar toch hoefde niet al te dramatisch te worden gedaan, want programmeur Leendert de Jong beloofde gisteravond een echt afsluitingsfeest op zaterdag 15 mei in het dan lege Filmhuis. Vanaf elf uur 's avonds tot diep in de nacht (of vroeg in de ochtend) wordt met een 'groot knalfeest' definitief afscheid van het pand genomen. De komende drie weken worden gebruikt voor het inpakken en het vervolgens weer uitpakken die de verhuizing van de Cinematheek/het Haags Filmhuis van de Denneweg naar het Spui met zich meebrengt. Op 28 mei moet alles op zijn plaats staan in het

Theater aan het Spui, wanneer de Franse actrice Jeanne Moreau de officiële opening verricht. De volgende dag wordt de opening nog eens dunnetjes overgedaan voor een volgende groep genodigden, waarna het Filmtheater op 30 mei voor het publiek wordt geopend. Het Filmhuis is dan van het ene naar het andere uiterste verhuisd: van een pand uit het eind van de 19e eeuw naar een behuizing die het begin van de 21e-eeuw moeiteloos kan doorstaan.

Aan de slag

Maar wat gaat er met het Jugendstil-pand aan de Denneweg gebeuren is ieders vraag. De enige die daarop antwoord zou kunnen geven is A. J. L. Smits die samen met enkele Haagse horecaondernemers een principe-overeenkomst met de gemeente Den Haag, eigenaresse van het pand, heeft geslo-

ten om het te kopen. Hij houdt zich echter vooralsnog op de vlakte. „Er zijn nog besprekingen gaande met de gemeente. Er moet eerst een wijziging van het bestemmingsplan komen”. In het Jugendstil-pand zijn achtereenvolgens een smederij annex toonkamer van haarden, een showroom van een meubelfabriek, Theater Pepijn van Paul van Vliet en uiteindelijk het Filmhuis gevestigd geweest. Smits: „Er rust een detailhandelsbestemming op. Het Filmhuis had een bar, dus horeca, maar daarvoor gold een geadoogsituatie. Op die manier kunnen wij niet verder. In het pand willen wij een horeca-gelegenheid voor een groot publiek uit de Haagse regio en daarnaast iets cultureels. Als we de vergunningen niet krijgen, dan zijn we niet gebonden aan dit pand. En ja, dan kan het erop uitdraaien dat het vele maanden leeg komt te staan”.

Plan oud Filmhuis in strijd met horecastop

DOOR RENATE VAN DER ZEE

Den Haag — Het voormalige Filmhuis aan de Denneweg 56 is door de gemeente Den Haag verkocht aan een ondernemer die daar een restaurant in wil vestigen, wat in strijd is met de horecastop die in het gebied geldt.

De plannen staan haaks op het bestemmingsplan Binnenhof en omstreken, op het advies van de welstandcommissie en op de nieuwe gemeentelijke nota Horeca Binnenstad.

De bewoners en ondernemers van de Denneweg en omstreken zijn door de gemeente via een brief geconfronteerd met de plannen voor een 'theaterbrasserie Denneweg', waarin zowel Theater Branoul een plaats zou krijgen als een 'exclusief' restaurant. Het restaurant zou ruimte bieden aan 270 plaatsen, hetgeen in vergelijking met de meeste restaurants in het buurtschap erg groot is.

In de gemeentelijke brief wordt echter op geen enkele wijze gewag gemaakt van het bestemmingsplan Binnenhof en omstreken uit 1989 waarin duidelijk staat dat het pand geen horecabestemming mag krijgen.

Evenmin maakt de gemeente melding van het advies dat de welstandscommissie vorig jaar november inzake het bouwplan heeft gegeven. De welstandscommissie noemt het restaurant 'een te grote belasting voor het leefmilieu'. Bovendien zou het karakter van het pand, dat deels rijksmonument, deels gemeentelijk monument is, geweld worden aangedaan. Het bouwplan zou verder niet hebben voorzien in een oplossing voor de met horeca samenhangende problemen zoals aan- en afvoer en containerruimte.

De gemeente verzwijgt tevens in haar brief dat er voor het gebied rond de Denneweg een horecastop geldt en dat de nieuwe nota Horeca Binnenstad duidelijk stelt dat uitbreiding van de horeca rond de Denneweg 'het multifunctionele karakter van de buurt zou aantasten'.

Bewoners en ondernemers zijn dan ook fel tegen de plannen voor het oude Filmhuis. Zij geven de voorkeur aan een culturele functie met een bescheiden horecavoorziening of een winkelfunctie.

Maandag belegt de gemeente in Theater Pepijn een informatieavond over de plannen.

Woede over plan oude Filmhuis

DOOR RENATE VAN DER ZEE

Den Haag – „En die slitsrein die door de Denneweg gaat rijden, wanneer gaat u dat regelen?“. Het sarcasme overheerste gisteren tijdens een rumoerige avond in Theater Pepijn waarin de plannen om een theater annex restaurant te vestigen in het oude Filmhuis aan de Denneweg hadden moeten worden gepresenteerd. De protesten van de toch gewoonlijk zo beschaafde omwonenden waren zo fel, dat architect T. van Staveren ertoe besloot zijn plan niet eens toe te lichten.

Tevergeefs probeerden een tegenwoordiger van de gemeente, A. Maaswinkel, en een van de ondernemers die het pand onder voorbehoud van de gemeente hebben gekocht, A. Smits, een verontwaardigde groep buurtbewoners te winnen voor de verbouwingsplannen. De verontwaardiging kwam voort uit het feit dat er voor de Denneweg een horecastop geldt, die is vastgelegd in het bestemmingsplan uit 1989. Bovendien heeft de welstandscommissie eind vorig jaar een negatief advies uitgebracht over de plannen voor een 'theaterbrasserie' in het oude Filmhuis.

Met de Buurtschap 2005 is de gemeente indertijd overeengekomen dat het pand Denneweg 56 een culturele bestemming zou krijgen. Daarbij wilde het bestuur een foyer gedogen. Met die kennis is de gemeente in overleg gegaan met de ondernemers die voor anderhalf miljoen gulden het pand, dat op de monumentenlijst staat, hebben verworven. Dat resulteerde in

plannen voor een op Parijse leest geschoeide brasserie en een nieuw onderkomen voor theater Branoul. Waarbij het vroegere karakter van het pand grotendeels zou worden hersteld.

De buurtbewoners vrezen echter dat het evenwicht tussen horeca, detailhandel en woonhuizen door de komst van weer een restaurant zou worden verstoord. „Er is een horecastop. Einde oefening“, verwoordde een van de aanwezigen de overheersende gevoelens.

Ondernemer Smits zette uiteen dat hij alleen een culturele invulling aan het pand zou kunnen geven, wanneer daar horeca tegenover zou staan. „Bij cultuur moet nu eenmaal geld. In het oude Filmhuis werd de horecavoorziening gedoogd, en wij hebben van de gemeente begrepen dat dat zo zou blijven. Wij willen iets unieks brengen en investeren in een interieur dat past bij het prachtige gebouw. U kunt ons niet kwalijk nemen dat we als ondernemers hebben gereageerd op een aanbod van de gemeente“.

Gemeenteambtenaar Maaswinkel stelde vervolgens de retorische vraag: „Betekent een bestemmingsplan dat er helemaal nooit iets mag veranderen op de Denneweg?“. Als het aan de bewoners ligt voorlopig wel.

Gemeente, ondernemers en bewoners zullen verdere gesprekken voeren over de bestemming van Denneweg 56, met als risico de langdurige leegstand van een important Haags pand. Literair theater Branoul in de Maliestraat maakt inmiddels plannen voor een uitbreiding in het eigen gebouw.

SCHADECLAIM VAN VORIGE GEGADIGDEN

Belegger koopt pand Filmhuis

DOOR HERMAN ROSENBERG

Den Haag — De gemeente heeft het voormalige Filmhuis aan de Denneweg verkocht aan de belegger Brinkel & Janssen. Deze biedt het complex te huur aan als winkelruimte.

De transactie, die tot stand kwam via makelaar DTZ Zadelhoff, moet nog worden goedgekeurd door de gemeenteraad. Maar directeur A. Janssen gaat ervan uit dat de koop rond is. Hoeveel geld er voor het pand is betaald wil Janssen niet zeggen. De verkoopsom moet ergens in de buurt van de 1,5 miljoen gulden liggen, aangezien dat het bedrag is waarvoor het pand deze zomer bijna was verkocht aan een andere belegger. Het is nog niet bekend wie het gebouw gaat huren. Janssen: „Er zijn verschillende kandidaten die zich al eerder bij de gemeente hadden gemeld. Maar de gemeente wilde alleen verkopen. Dat is gebeurd en daarom gaan wij die mensen nu benaderen”. Janssen verwacht vooral interesse van de detailhandel, maar sluit niet uit dat het gebouw opnieuw een culturele functie krijgt.

Jugendstil

Het pand heeft een sierlijke Jugendstil-gevel en staat op de rijksmonumentenlijst. Er mag daarom niets worden veranderd. Het gebouw staat voor het grootste gedeelte leeg sinds het Filmhuis in mei verhuisde naar het nieuwe theatercomplex op de hoek van het Spui en de Amsterdamse Veerkade. Er is één huurder: Theater Pepijn. Het pakhuis aan de Nieuwe Schoolstraat, waarin Pepijn is gevestigd, hoort bij het gebouw aan de Denneweg.

Een eerdere poging van de gemeente om het voormalige Filmhuis te verkopen ging niet door. Er waren dit voorjaar al afspraken gemaakt met de be-

leggers M. de Kroes en R. Bosma, en met ondernemer A. Smits. Zij wilden er een brasserie beginnen. Tevens zou literair theater Branoul er worden ondergebracht. Maar er was één probleem: de gemeente had zelf twee jaar eerder een horecastop afgekondigd voor de Denneweg en omgeving. De omwonenden kwamen daarom in opstand tegen het plan, waarna het in juni werd afgeblazen.

De drie aanvankelijke kandidaten hebben besloten dit niet zo maar over hun kant te laten gaan. A. Smits: „De gemeente had ons voorgespiegeld dat er wel iets kon worden geregeld met die horecastop. Daardoor zijn we op het verkeerde been gezet en hebben we kosten gemaakt. We zijn nu met de gemeente aan het onderhandelen over een schadevergoeding”.

'Maak van Filmhuis een museum voor Oranje'

In de nok van de Jugendstil-gevel van het pand prijkt een smeedijzeren 'W' boven het kroningsjaar 1898 van koningin Wilhelmina. Het is tevens het jaar van oplevering van het nu verlaten Filmhuis aan de Denneweg 56, dat op de monumentenlijst staat. Een begerenswaardig pand, maar niet voor de horeca gezien de horecastop op de Denneweg. Sinds het Filmhuis in mei naar het Spui vertrok staat het gemeentepand leeg. Het biljet op het raam meldt 'Verkocht'. De koper is een belegger die het wil verhuren. Deze verkoop wordt overigens rond de jaarwisseling behandeld in de gemeenteraad. Wat zal er gaan gebeuren met de oorspronkelijke toonzaal van ijzergieterij Beekman, die werd ontworpen door de befaamde bouwmeester Jan Willem Bosboom? Voor het Filmhuis er kwam, was het winkelpand. Er zijn wel enkele gegadigden, zegt huidige eigenaar Brinkel & Janssen. Deze belegger is geschrokken van een onvoorzien tweetal bewoners van centrum 2005, dat het in zijn hoofd heeft gezet dit prachtige pand in te richten als Oranjemuseum. „Wij kennen deze mannen niet”, reageert de heer Brinkel in mineur. De kunstverkoper Ton van de Eerenbeemt (56) uit de Spekstraat en de Leidse student contemporaine geschiedenis Leo van Duuren (22), wonend aan de Hooikade, lopen al een jaar in de stad rond op zoek naar een geschikt pand voor een Oranjemuseum. „Het is toch te gek dat de hofstad, de plaats waar koningin Wilhelmina werkte zoals nu ook weer haar kleindochter, niet eens een Oranjemuseum heeft. Ja, we hebben twee paleizen waar de Royal Tour met zijn toeristen en dagjesmensen langsbijdt. Dan staan ze met hun bussen voor paleis Noordeinde en paleis Lange Voorhout, maar over Oranje is er verder niets te zien. Zo'n museum past prachtig in

de route”. „Het vroegere Filmhuis heeft de juiste stijl, charme en allure”, menen ze met hun speurend Oranje-oog. „Het Noordeinde, het Hofkwartier, de Lange Vijverberg, tal van locaties hebben we al onderzocht. Het meest ideale leek ons het souterrain van het paleis Lange Voorhout, maar daar wil men geen permanente expositie hebben. Toen echter het Filmhuis te koop kwam te staan, flitste het bij ons: dit is het pand, hier en nu”. Het duo toog reeds in oktober vorig jaar naar de notaris voor de oprichting van de stichting Oranjemuseum. „Deze stad schreeuwt er om”. De stichting stelt een zo breed mogelijk draagvlak te willen creëren voor dit museum, en nog zowat over een sterkere profilering van het huis van Oranje als symbool van nationale eenheid. Een ideaal museum voor toeristen en dagjesmensen alsmede voor rondleidingen van schoolklassen, staat in de oprichtingsakte. En ook dat het expositie-materiaal o.m. te vinden zou zijn bij vele enthousiaste Oranjegezinden. Onder het hoofdstukje 'financiën' worden enerzijds eigen middelen genoemd, 'anderzijds is steun van buitenaf onontbeerlijk'. Van de Eerenbeemt zegt in zijn handel nogal eens wat stukken tegen te komen bij particulieren en in winkels. Steun van buitenaf betekent sponsors en donateurs. „We hebben al gezocht op het Voorhout naar mogelijke bedrijven om ons te sponsoren”. Ook de gedachte aan een gemeentegarantie is hen niet vreemd, en dan zijn er nog het ministerie van WVC, het Huis van Oranje zelve en diverse fondsen als het VSB-fonds. „Wie in Den Haag wil er nu niet zijn naam aan iets dergelijks verbinden”. Contacten zijn reeds gaande met banken en andere financiële experts. In het blad Vastgoed lezen we dat het Filmhuis nu voor 125.000 gulden per jaar te huur wordt aangeboden.

Begin november schreef de stichting de fracties in de gemeenteraad een brief om haar ontsteltenis te uiten over het gemeentepand om het Filmhuis te verkopen. „Dat zou betekenen dat de gemeente een gebouw met een bijzondere culturele waarde en een verfijnde historie uit haar bezit laat verdwijnen”. In de brief wordt gepleit voor de inrichting tot Oranjemuseum. „U moget erop gewezen worden, dat dit monument is gewijd aan de inhuldiging van koningin Wilhelmina, getuige het fraaie sieraadwerk aan de daklijst”. Enige hoop verschaft het feit dat de verkoop nog moet worden geautoriseerd door de gemeenteraad, zo stellen ze. „Hoop, dat een dergelijke misstap niet wordt begaan”. En: „De gemeente bezit zelf de mogelijkheden om, bijvoorbeeld in samenwerking met een stichting als de onze, dit pand een passende herbestemming te geven. Het mag absoluut niet gebeuren dat een dergelijk stukje Haags erfgoed verloren gaat. Wij hopen dat de gemeenteraad deze verkoop blokkeert en ervoor zorgt dat het pand niet in handen komt van allerlei speculanten. Het is naar onze mening de functie van diezelfde raad erop toe te zien dat de gemeente zelf probeert tot een goede exploitatie van dit bijzondere pand te komen”, aldus de keurige brief. 'Binnen twee maanden zal uw brief verder worden afgedaan', luidde gemeentes antwoord. Dat moet dan vóór 2 januari zijn. Het is bovendien een vurige wens van de stichting om de schilderijen van de hand van koningin Wilhelmina te kunnen presenteren. „Daar is een zweem van mysterie over in de kunstwereld”, zegt Van de Eerenbeemt. „Ik ken iemand, die er een heeft gehad, maar de meeste schilderijen zouden zich achter slot en grendel bevinden in paleis Het Loo. De oude koningin heeft vele landschappen geschilderd, onder meer in de Ruygenhoek”.

„In het Filmhuis willen we in elk geval een filmzaal intact houden, zo fantaseren ze na hun bezoek in Noordwijk aan mevrouw Crama, bekend Oranjecollectiehouder van radio en tv. Zij zou gaarne haar videofilms over Oranje beschikbaar stellen, en wie weet zou zij haar verzameling willen legateren aan de stichting, als er eenmaal een pand is. „In Amsterdam weet ik ook overal winkeltjes en mensen met materiaal over de Oranjes”, zegt Van de Eerenbeemt, die werd opgevoed in een gezin waar het koningshuis centraal stond. Optimistisch over sponsoring van het pand, denken ze ook rooskleurig over een eventuele exploitatie: met een opbrengst van 400 gulden per dag van de bezoekers en met vrijwilligers van de vereniging Oranje Hofstad als personeel. Oranje Hofstad zal tevens worden aangeboord voor expositie-materiaal. „En er zit nog zoveel materiaal verspreid onder de mensen”.